

Haarlem en omgeving

Er zijn diverse initiatieven om de eenzaamheid van ouderen te verlichten. Op deze pagina's het verhaal van Ernst Blok, die daartoe voor eigen risico het buurtcentrum Samen Met De Buurt in Schalkwijk runt. Daaronder het verhaal van Chris Beijer, die op latere leeftijd bedacht dat het - betaald - helpen van ouderen meer voldoening schenkt dan de beurshandel.

Ouderengeluk door Indische maaltijd

Ernst Blok serveert de Indische maaltijd die afgelopen donderdag op het menu stond. Meer dan twintig ouderen aten mee. FOTO UNITED PHOTOS/REMGCO VAN DER KRUIS

Arthur de Mijtenaere
a.de.mijtenaere@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Ernst Blok begroet de ouderen die langzaam bij Buurtcentrum Samen Met De Buurt binnendruppelen telkens bij naam. „Dag mevrouw Hydra, dag meneer Balm. Nee, meneer Maasdam is er vandaag niet. Hij is weer gevallen.”

Ernst Blok kent zijn pappenheimers die komen in het door hem opgezette buurtcentrum aan de Bernadottelaan in Schalkwijk. Met regelmaat ontmoet hij ze op de koffieochtenden op dinsdag en donderdag en bij de wekelijkse maaltijd op donderdagavond. Vorige keer kwamen ruim twintig ouderen langs om te eten. Zij trefden het, want in het oude schoolje hangt de heerlijke geur van Indisch eten die de maag al voor het serveren doet knorren.

Blok is twee jaar geleden begonnen met zijn buurthuis, dat oorspronkelijk een commerciële bijbedeeling had. Als oprichter en aandeelhouder van de thuiszorgorganisatie ThuiszorgInHolland had hij bedacht dat zo'n buurthuis een goede manier was om met nieuwe klanten in contact te komen. Dit heeft commercieel weinig zoden aan de dijk gezet, maar dat deert Blok (52) niet. Met enthousiasme heeft hij het buurtcentrum verder uitgebouwd. Nu wordt de maaltijdservice gerund door een aantal vrijwilligers, van wie er op deze donderdagavond twee in de keuken staan. Een kokkin is van Indische komaf, wat de kwaliteit van de maaltijd ten goede komt. Blok is bijna een werkweek lang enthousiast in de weer met dit burgerinitiatief. Dat kan hij zich als aandeelhouder van de thuiszorgorganisatie die hij verkocht permitteren. Zijn doelstelling is ouderen te helpen en hun eenzaamheid te verlichten. Zeker als

de partner wegvalt, kijken ouderen lange dagen alleen tegen de muren aan. De kinderen hebben 'hun eigen leven'. Een van de eters is Wim Koone, die met jasje-dasje tiptop is gekleed. De oud-muzikant (94) verloor enkele jaren geleden zijn vrouw en kinderen heeft het echtpaar nooit kunnen krijgen. „Ja, het eten is goed”, zegt hij „Maar daar gaat het niet om, je bent onder de mensen.” Op dat moment komt gastvrouw Loes de Bruin langs met de eerste

gang. Wim Koone begint zachtjes een beetje te mopperen: „Je ziet het, deze tafel wordt bijna elke week als laatste bediend.” Tegenover hem zit Henk van Schooneveld. Beiden wonen in Schalkwijk. Het verhaal van Henk van Schooneveld (77), die in zijn werkzame leven controller was, is heel anders dan van zijn overbuurman. Zijn vrouw liep na een lang huwelijk bij hem weg. Gelukkig heeft hij nog goed contact met de kinderen. „Het eten interesseert

me eigenlijk niet”, zegt de kleine eter. „Sommige dagen eet ik helemaal niets. Het gaat me om de gezelligheid.” Henk van Schooneveld vertelt dat hij weinig contacten heeft. „Ik ga ook een keer per week klaverjassen, of soms op een terrasje zitten.” Terug naar Ernst Blok die zijn voldoening haalt uit de plezierige momenten die hij door zijn initiatief ouderen kan schenken. Dat kan alleen dankzij andere vrijwilligers. Voor de maaltijd wordt vijf

euro berekend, twee kwartjes minder dan de maaltijd kost „Van die vijftig cent die we overhouden, betalen we dan de vuilniszakken.” Voor de huur van het pand en overige lasten is hij jaarlijks vijftot zesduizend euro kwijt, waarvoor hij nauwelijks subsidie krijgt. Hij kan het doen door sponsoring van ThuiszorgInHolland, maar zou voor uitbreiding van zijn initiatief graag aanspraak maken op meer gemeentelijke subsidie.

geldpotjes voor particuliere initiatieven op het gebied van welzijn. Het gaat om een subsidiepotje voor bijzondere ontmoetingen en een subsidiepotje voor sociale initiatieven voor de stad. Vanuit het eerste potje kunnen bedragen tot 2.000 euro worden uitgekeerd. Ernst Blok zegt dat hij vanuit deze geldstroom tweemaal vijfhonderd euro heeft gekregen voor buurtcentrum Samen Met De Buurt. Deze regeling staat open voor alle Haarlemse vrijwilligersorganisaties. In het andere potje zit 250.000 euro. Dat geld is bedoeld is voor projecten die iets nieuws brengen. De gemeente probeert met deze subsidieregeling kleinschalige bewonersinitiatieven en innovatieve ideeën een kans te geven om tot ontwikkeling te komen

bedrijf groter groeien dan heeft hij dames op het oog die dit werk ook zouden kunnen doen. Grootste punt bij het werven van nieuwe klanten is dat vooral hun kinderen over de drempel moeten worden geholpen. „Die vragen zich af: wie komt er in huis bij mijn ouders? Toch niet een serial killer? Of iemand die stiekem overboekingen van mijn moeder gaat doen naar zijn eigen bankrekening?” De meeste klanten belanden bij hem via mond tot mond reclame. Stichting de Zonnebloem doet ook huisbezoeken en neemt hulpbehoevende ouderen geregeld mee op uitstapjes. Dat is gratis en voor

Geldpotjes particuliere initiatieven

Haarlem * De gemeente Haarlem heeft twee geldpotjes voor particuliere initiatieven op het gebied van welzijn. Het gaat om een subsidiepotje voor bijzondere ontmoetingen en een subsidiepotje voor sociale initiatieven voor de stad. Vanuit het eerste potje kunnen bedragen tot 2.000 euro worden uitgekeerd. Ernst Blok zegt dat hij vanuit deze geldstroom tweemaal vijfhonderd euro heeft gekregen voor buurtcentrum Samen Met De Buurt. Deze regeling staat open voor alle Haarlemse vrijwilligersorganisaties. In het andere potje zit 250.000 euro. Dat geld is bedoeld is voor projecten die iets nieuws brengen. De gemeente probeert met deze subsidieregeling kleinschalige bewonersinitiatieven en innovatieve ideeën een kans te geven om tot ontwikkeling te komen

Haarlem en omgeving

Particulier initiatief helpt eenzame senioren in Schalkwijk

Oud-beurshandelaar zorgt voor vrolijke noot

Arthur de Mijtenaere

Halfweg * Chris Beijer heeft het roer omgegooid. De oud-beurshandelaar helpt eenzame ouderen tegen betaling. De beurshandel - het staren naar vier computerschermen tegelijk - gaf hem geen voldoening meer en hij zocht naar een andere manier om in zijn levensonderhoud te voorzien. „Voor beurshandel moet je young en eger zijn, dat ben ik

Chris Beijer op pad met een ouder echtpaar. FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

als vijftiger niet meer. Het is een volkomen inhoudsloze handel.” Hij kwam op het idee om ouderen te helpen doordat hij al langere tijd steun verleent aan zijn oude buurvrouw, van wie hij begreep dat het niet goed ging. De buurvrouw krijgt thuiszorg, maar hij neemt haar mee om wandelingetje te maken. Voor zijn dienstverlening heeft hij het bedrijfje vrolijkheid.nl in het leven geroepen en die naam geeft precies aan wat hij wil en doet. Ouderen in nood, veelal eenzame mensen, nog wat vrolijkheid in hun leven bezorgen. Dat gaat wel tegen een bepaald

tarief, wat uiteenloopt van 22,50 euro tot 32,50 euro per uur. Voor het goedkoopste tarief houdt hij mensen simpelweg gezelschap. „Een praatje maken, een luisterend oor bieden. Samen een sudoku maken. Je ziet soms dat mensen wegwijnen, van zulke dingen knappen van op.” Voor het hoogste tarief kunnen mensen met Chris Beijer op stap gaan. Wat hem betreft het liefst naar de opera, want hij zingt zelf ook in een gezelschap. Op dit moment bezoekt Beijer ongeveer tien ouderen, waar nog een aantal bij kan om zijn werkweek vol te maken. Mocht het

niets, want de organisatie bestaat uit vrijwilligers die daar tijd en energie in steken. Beijer vist in dezelfde vijver van ouderen die aandacht behoeven, maar rekent daar een zeker bedrag voor. Waarom zouden mensen zijn gezelschap prefereren? Zijn antwoord is simpel. „Het is anders, ik sta garant voor gezelschap op niveau.” Van de beurshandel naar de verzorging, een grote stap, maar Chris Beijer vindt het geweldig. „Niet meer de lonely guy uithangen, maar het gevoel hebben dat ik iets goeds doe. Ik vraag geld voor mijn gezelschap, ja. Maar ik mag er toch ook wel iets aan verdienen?”